DEVRİMCİ YOL'un bu sayısı 250.000 basılmıştır

DEVRİMCİ YOL

ÖZEL SAYI: 14 | 8 NİSAN 1978 | 100 KURUŞ

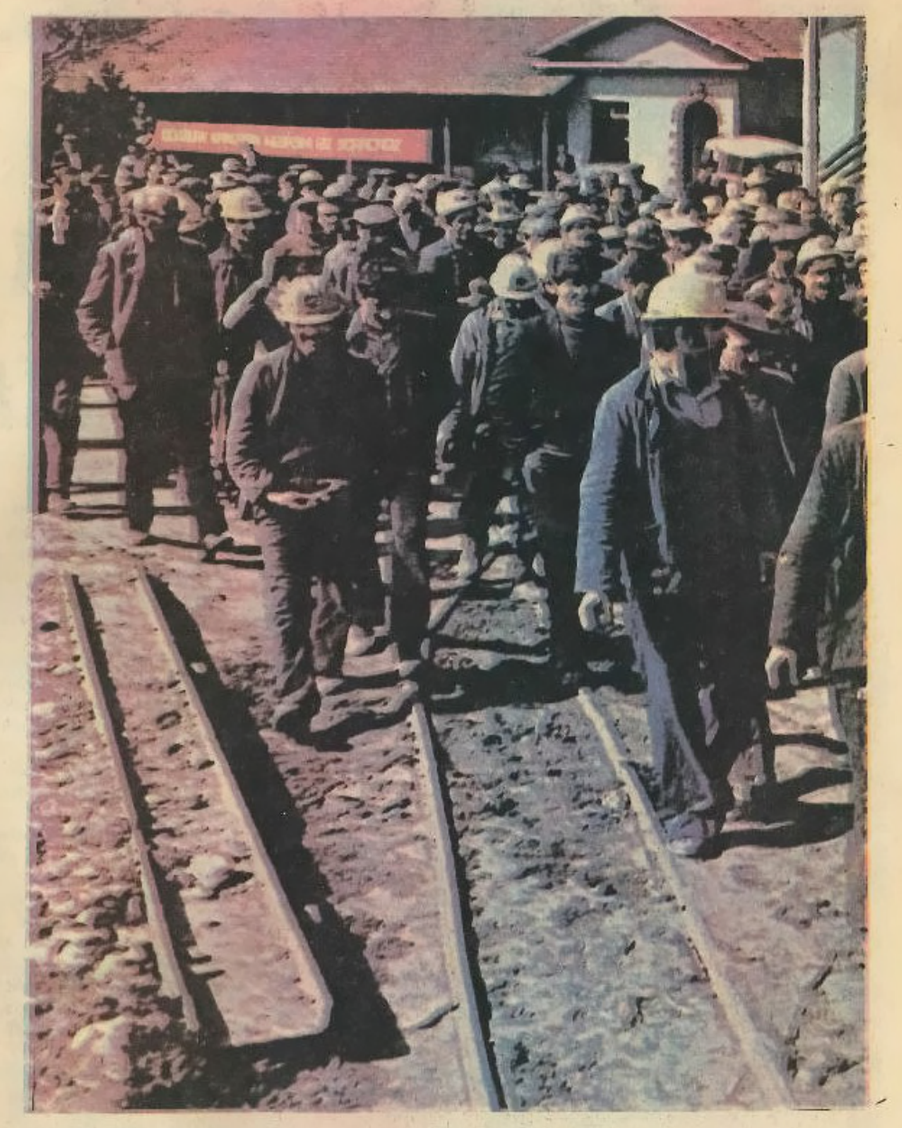

ZAFER, EMEKÇİ HALKIN FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DEVRİMCİ SAVAŞININ OLACAKTIR!

Ülkemiz siyasal gerilimin süratle tırmandırıldığı günler yaşamaktadır. Faşist güçlerin açık kitle katliamları pervasızca sürmektedir. Faşizmin tehdit, gözdağı ve yıldırma esasına dayalı saldırıları sürüp gidiyor ve örgütleyicilerinin amacına uygun olarak, yalan ve demagoji ile desteklenerek ortalığı karıştırmaya – bulandırmaya devam ediyor. Gerici büyük basın kuruluşlarının da gayretleri ile yaratılan bir bulanıklık ve "kaos" içinde soyut bir "asayiş" ve "anarşiyi önleme" sorunu gündeme getirilerek, emekçi halka karşı düzenlenen saldırıların üstü örtülüyor ve bu örtünün arkasında emekçi halkımıza yönelik karanlık tertipler sürdürülüyor. Büyük burjuvazinin benzeri her durumda uyguladığı gibi bir siyasal kaos ve kargaşa ortamı yaratılıyor.

Dergimiz Şubat ayı içindeki yayınlarında, ülkemizde gerici faşist güçlerin kanlı tertipler peşinde koştuklarını açıklamış, bu konuda bütün halk güçlerinin dikkatini çekmişti. Mart ayı, faşist güçlerin kanlı saldırılar, katliamlar ve provokasyonlar düzenlediği bir ay oldu. 16 Mart'ta İstanbul Üniversitesi'nde 7 devrimci kardeşimizin öldürülmesi ve Ümraniye'de yaratılan provokasyon, katliam, son siyasal gelişmelerin hız kazanmasının başlangıcı oldu. O sırada ortaya çıkartılan 5 kişinin kurşuna dizilmesi olayından yararlanan Hürriyet, Günaydın, Tercüman ve diğer gerici gazetelerin örtbas etme gayretlerine rağmen, faşist katliam olayı anti-faşist halk güçlerinin büyük tepkisiyle karşılandı. Olayın hemen ertesinde İstanbul ve Ankara'daki devrimci öğrencilerin düzenledikleri büyük kitlesel gösterilerin hemen arkasından DİSK'li işçilerin 2 saatlik iş bırakma (genel grev) kararı ile başlayan ŞANLI 20 MART DİRENİŞİ gerçekleşti.

Buna karşılık gerici ve büyük basının, özellikle Ümraniye ve U.Gür olayından da yararlanarak sürdürdükleri yayın kampanyasının da etkisiyle gerici faşist güçler açısından elverişli bir durum, yararlanabilecekleri bir ortam ortaya çıkartılmaya çalışılmıştır.

20 Mart direnişinin hemen ertesinde, gerici-faşist güçlerle birlikte, adeta onlardan hızlı davranma telaşı içindeki B. Ecevit 20 Mart eylemini yürüten ve düzenleyen örgüt ve kişileri, işçileri, öğrenci, öğretmen, memur ve mühendisleri, tüm anti-faşist halk güçlerini suçlayıcı bir demeç verdi. Devrimci güçleri bu "faşizme ihtar" direnişi nedeniyle "faşizme davetiye çıkarmak"la(!) ve yasaya aykırı davranmakla suçladı ve cezalandırılacaklarını açıkladı.

Anti-faşist halk güçlerine karşı bu açık tavır alışla, CHP Genel Başkanı Ecevit, adeta kendisinin, Başbakan olarak seçim meydanlarındaki Ecevit olmadığını açıklıyor, solla ve anti-faşist halk güçleri ile arasına kalınca bir çizgi çekiyordu. Oligarşinin Ecevit'ten istediği de buydu; büyük basının kışkırtma temelindeki yayınları ve tertiplenen provokasyonlarla bu tutuma zorlanmıştı. Nitekim, B.Ecevit'in sola ve devrimci güçlere karşı bu şekilde açıkça tavır alışının hemen arkasından Hürriyet ve Günaydın gibi gazetelerin yayınları anlamlı bir şekilde yön değiştirdi; Dehşet yaratan "anarşi" haberlerinin, "kurtarılmış bölgeler"le ilgili ürkütücü hikayelerin yerini, patates fiatları vb. haberler aldı. Tabiatıyla, değişen sadece büyük tekel çevrelerinin sözcülüğünü yapan basının olayları yansıtma biçimidir. Yoksa, faşizmin kanlı saldırıları bütün Mart ayı boyunca sürmüştür (Yıırtsever savcı Doğan Öz'ün öldürülmesi, v.d.).

Faşist güçlerin çılgınca saldırılarının bundan sonra da süreceğine kuşku yoktur. Ülkemiz önemli gelişmeler içerisindedir ve yine önemli gelişmeler yaşamaya devam edeceğimiz ortadadır.

Bu koşullar altında, ülkemizdeki mevcut durumu yakından incelemek gereklidir. Hızla gelişen olaylar ancak bu suretle doğru bir şekilde kavranabilir.

Ülkemizde neler oluyor? Gelişen olaylar ve siyasi gelişmelerin yönelimi nedir? Mevcut siyasi gelişmeler karşısında; devrimcilere ve tüm anti-faşist halk güçlerine düşen görevler nelerdir? Ve yine bu mevcut siyasal durum ve gelişmeler karşısında doğru bir anti-faşist mücadele çizgisi ne olmalıdır? Siyasi gelişmelerin yönünü faşist güçlerin zararına, halkımızın yararına olarak değiştirebilmek için, nasıl bir eylem çizgisi izlenilmelidir?

"HALK DÜŞMANI FAŞİST GÜÇLER KARANLIK TERTİPLER PEŞİNDE KOŞUYORLAR"

Ecevit hükümetinin kurulmasını takibeden günlerde, olayların gelişmesine ilişkin tespitlerimizi; faşist güçlerin karanlık tertip ve saldırılar peşinde koştuklarını ve tertip ve provokasyonların anarşiyi önleme bahanesiyle, Ecevit hükümetine görünüşte "aşırı sola" karşı, özünde emekçi yoksul halka karşı baskı ve sindirme tedbirleri uygulatmaya çalıştıklarını açıklamış ve tüm anti-faşist güçleri bu gelişmelere ve tertiplere karşı uyarmıştık.

Son bir ay içerisinde hız kazanan olaylar bu tespitlerimizin doğruluğunu açıkça ortaya koydu. Oligarşi büyük basın tekelleri ve faşist güçler kanalıyla tertiplediği saldırı-kışkırtma ve provokasyonlarla Ecevit'i adeta "ERİM ROLÜ" oynamaya zorlamıştır. Son 20 Mart direnişinin arkasından Ecevit'in takındığı tutum bunda karşı devrim güçlerinin kısmen başarı elde ettiklerini de ortaya koyuyor.

Evet, Mart ayındaki kanlı tertiplerden önceki uyarılarımızda ortaya koyduğumuz gibi hakim sınıfların bugün özellikle uygulamaya çalıştığı plan, bu şekilde, Ecevit hükümeti eliyle halk muhalefetini bastırmak ve ezmektir. Bir faşist hükümet alternatifini (ve bir faşist darbe ortamını) canlı tutarak, bu "faşist darbe olasılığı" tehdidini bir kılıç gibi hükümetin ve halkın boynu üstünde sallayarak, hükümeti "sağa da sola da" karşı olan(!) anarşiyi önleme operasyonlarına, asayişi sağlama uygulamalarına zorlamak! Sözde "aşırı sağa ve aşırı sola karşı" uygulamaların, özünde, ekonomik uygulamaların altında ezilen yoksul halka karşı olduğunu, tabiatıyla söylemeye bile gerek yoktur. Bu suretle, geniş emekçi yığınlar (yoksa faşizm gelir umacısının korkusuyla) böylesine acımasız sömürü koşullarında eli kolu bağlı kalacak, bu denli ağır bir soyguna razı edileceklerdir. Ecevit Hükümetine, bu nedenle, "anarşiyi yok etme" görevini, halk muhalefetini bastırma ve faşizme karşı halk direnişini yok etme görevi olarak kavratmaya ve onu bu "ERİM MİSYONUNU" yerine getirmek için "ikna"(!) etmeye çalışıyorlar. Bu yolla büyük basını tam kapasite harekete geçirdiler. Tertip, saldırı ve provokasyonlar düzenlediler.

Daha önceki yayınlarımızda da açıkladığımız gibi, böylesi bir gelişme, yani Ecevit hükümetinin, anarşiyi önleme bahanesiyle "aşırı sola"(!) karşı tedbir ve uygulamalara sürüklenmesi, faşist güçlerin bugünkü koşullara uygun bir planından, sonuçta Ecevit hükümetini de kapsamına alacak bir tuzaktan başka birşey değildir. Kısa dönemdeki böyle bir gelişmenin temel anlamı, devlet içindeki yerleşik faşist güçlerle Ecevit hükümeti arasındaki "mücadele"de, Ecevit hükümetinin geri itilmesi, faşist güçlerin zaman, inisiyatif ve mevzi kazanmasıdır.

Oligarşinin, içine girdiği çaresizliklerin bir ürünü olarak krizin atlatılması ve mevcut düzenin bozukluklarının tamir edilmesi için Ecevit hükümetini işbaşına getirmesi, bir ölçüde, faşist güçlerin aleyhine bir gelişme olmuştur. Bu gelişme ile yandan çelişmeli bir durum da yaratmıştır. Yönetim mekanizmasındaki Ecevit Hükümeti'ne karşı mevcut devlet çarkının ve "güvenlik" kuvvetlerinin tüm kilit mevkileri faşist güçlerin elinde bulunmaktadır. Bu iki gücün birbiriyle iktidarı paylaşması zordur. CHP'nin izlediği tüm faşizmle uzlaşma siyasetine rağmen zordur. Büyük burjuvazinin bu iki farklı siyasetinin uzlaştırılması, yönetimin bu ikisi arasında geçici olarak paylaştırılması ne şekilde sağlanacaktır. Hükümetin kurulmasından sonra yaratılan kontr gerilla tartışmaları Ecevit'in bu devlet güçlerini aklamaya zorlaması yönünde gelişmiştir.

Bugünkü koşullarda ise, Ecevit hükümetinin "anarşiyi önleme" operasyonları, bu aynı faşist güçler tarafından uygulanacaktır; onun "istihbarat" ve "öneri"leri istikametinde uygulanacaktır. Daha önce, bu tuzağın, Ecevit hükümetinin, üzerine bindiği dizginlerini koparmış bir atın çaresiz binicisi durumuna gelmesi demek olduğunu belirtmiştik. Bu tuzakla, işbaşındaki hükümetlerin ve kişilerin birer kukla durumuna getirilmesi "ülkemizde ve başka ülkelerde" çok görülmüştür! Bütün faşist güçler, geçtiğimiz günlerde ve bugün, bu doğrultuda çırpınmakta, sahte istihbaratlar yaratılmakta, tertipler düzenlenmektedir. Uygulanmakta olan bu planın ikinci yüzü ise, bu günkü hükümetin "misyon"unu şu veya bu vadede tamamlandıktan sonra yerinin faşist bir iktidara bıraktırılmasıdır. Ecevit hükümetinin faşist güçler tarafından alaşağı edilmesidir. Ülkemizde bugün oynanmakta olan tuzak da budur. Ecevit, bugünkü gelişmeler içerisinde, faşist güçlerin bu tuzaklarına yakalanmış gibidir. "Faşizme ihtar" direnişinin hemen arkasından tüm anti-faşist halk güçlerine karşı saldırıya geçerek, bu yolda önemli bir adım atmıştır. Burjuvazi, Ecevit'e, Nihat Erim'e yaptırdığı işleri yaptırmak isterken fazla hayalci sayılmamalıdır!

MEVCUT SİYASİ DURUM ve OLAYLAR HANGİ YÖNDE GELİŞİYOR?

Bu duruma rağmen Başbakan Ecevit, 20 Mart direnişinin arkasından verdiği demeçte, anti-faşist güçleri faşizmin oyununa gelmekle suçlamaktadır. Bülent Ecevit, hükümete karşı faşist bir darbe tezgahlanmakta olduğunu, bu olayları yaratanların, bu maksatla "ortalığı bulandırmak", "demokratik düzene olan güveni sarsmak" istediklerini, 20 Mart'taki işçilerin işi bırakma eyleminin de bunlara hizmet ettiğini ileri sürmektedir.

Ecevit 20.3.1978 tarihli basın toplantısında bu konuda şöyle söylemiştir: *"Ankara başta olmak üzere bazı kentlerde, toplum yaşamını aksatan yasa dışı eylemler ve direnişler görüldü. Bu yasa dışı aktif direnişleri düzenleyenler, herhalde İstanbul'daki insanlık dışı saldırı olaylarından bugünkü hükümeti sorumlu tutmuyorlardır, ki bu saldırıları düzenleyenler aslında herşeyden önce bu hükümete karşıdırlar...*

"Bu saldırıları düzenleyenlerin amacı demokrasiyi yıkarak, devleti etkisiz bırakarak kendi hayal ettikleri Anayasa dışı rejime ortam hazırlamaktır. Bunun için, bazı tuzaklar meydana getirmektedirler. Toplumda harekete geçirdikleri tepkilerin kendi amaçlarına uygun bir ortam yaratacağını ummaktadırlar, tuzak da budur...

"Şimdi Türkiye'de tezgahlanmakta olan bu tuzak, hem Türkiye'de hem de başka bazı ülkelerde bir kaç kez tezgahlanmıştır. Faşist rejimlere bu yüzden yol açıldığı, zemin hazırlandığı hatırlardadır."

Ecevit burada, aynı oyunun tezgahlandığı başka ülkelerden sözederken, Pakistan'daki Ali Butto'nun devrilmesine, Yunanistan'daki Albaylar cuntası diye bilinen faşist askeri darbelere işaret etmek istemektedir. Bugünde, buna benzer şekilde, kendi hükümetine karşı bir faşist darbe tezgahlanmak istendiğini, faşizme karşı ihtar direnişini düzenleyenlerin bu tuzağa düştüklerini ileri sürmektedir.

Burada, öncelikle üzerinde durulması ve dikkatle tespit edilmesi gerekli olan nokta, bir askeri darbe, bir açık faşizm tezgahlanmakta olduğu iddiasıdır. Ecevit bu hükümete karşı bir faşist darbe tezgahlandığı iddiasını ileri sürerken, böyle bir tehlikenin varlığına gerçekten inanmakta mıdır, yoksa bu ihtimale inanmıyor da, sırf, bunu sol üzerinde bir baskı unsuru olarak kullanmak amacıyla mı ileri sürmektedir? Son olaylarda takındığı tutuma bakılacak olursa Ecevit böyle bir tehlikenin varlığına ve ciddiliğine inanmamaktadır. Zira, apaçık ortada olan bir şey vardır ki bugün böyle bir tehlike, ancak mevcut devlet içindeki Ecevit'in kendisinin de farkında olduğu faşist güçler ve örgütler tarafından tertiplenebilir ve böyle bir acık faşist darbe karşısında da yapılacak olan şey, halk yığınlarından direnişi bırakarak, bu "güvenlik kuvvetlerine güvenme"lerini istemek değildir. Tersine bugün faşizme karşı güvenilebilecek biricik güç emekçi halk yığınlarının direnişi azmi ve gücünden başka bir şey değildir. Oysa hükümete karşı bir açık faşist darbe tezgahlandığını ileri süren Ecevit, tüm anti-faşist halk güçleri ile bağlarını koparırken, bu güçlere karşı, Bu güvenlik kuvvetlerini harekete geçirmektedir; hem de faşizmin oyununa geldikleri gerekçesiyle...

Ecevit'in bu tutumuna bakılırsa, onun, bir faşist darbe tehlikesine ciddi olarak inandığını kabul etmek zordur. Ya da Ecevit, faşist bir darbe tehlikesine karşı, böyle bir darbenin tertiplenmesinin temel kuvvetini oluşturacak olan, devlet içindeki faşist güçlere güvenmektedir! Daha doğrusu bu faşist güçlerin efendilerine; iç ve dış çıkar çevrelerine güvenmektedir! Öyle ya, emperyalist güçler ve yerli tekelci burjuvazi, Ecevit hükümetini tercih ettikleri sürece, bu hükümetten memnun oldukları sürece, bu hükümete karşı faşist bir darbe tezgahlanmasına onların izin vermeyeceğini Ecevit'in düşünmesi ve beklemesi mümkündür. Mademki demokratik güçler sorumsuz eylemler, direnişler düzenliyorlar(!), Ecevit de, aşırı solun bastırılmasına (gerçekte halk muhalefetinin ve faşizme karşı halk güçlerinin direnişinin bastırılmasına) yönelik operasyonlar başlatılmasına razı olur; egemen güçlerin istekleri yerine gelir, Hürriyet vb. susar, faşist bir darbe ortamının yaratılması da önlenmiş olur!

Bize göre, Ecevit hükümeti, bu tutumuyla tam bir tutarsızlık ve şaşkınlık içindedir ve asıl kendisi bu tutumuyla faşizmin hazırladığı tuzağa gelmektedir. Faşist güçlerin istedikleri gibi davranmaktadır. Tekrar belirtmeliyiz ki faşist güçlerin BUGÜNKÜ planı, Ecevit hükümeti eliyle anti-faşist halk direnişinin bastırılması, "asayişi sağlama" – "anarşiyi önleme" paravanası altında anti-faşist halk direnişinin pasifize edilerek, halkın direniş gücünün yokedilmesidir. Böyle bir gelişme, faşist güçlerin kuvvetlenmesine ya da mevcut örgütlerin muhafazasına karşılık devrimci halk güçlerinin zayıflayıp gerilemesine yolaçmaktan başka bir şey değildir. Bu faşizmin önündeki tüm engellerin temizlenmesi, bir faşist darbe için en uygun ortamın sağlanması demektir. Ecevit hükümeti, bu şekilde bir faşist darbe tehlikesine ciddi olarak inanmalıdır ve egemen güçlerin talepleri doğrultusunda, bugünkü güvenlik kuvvetleri eliyle düzenlenecek operasyonların, tertiplenmesinin bu şekildeki bir planın bir parçası, bir tuzak olduğunu kavramalıdır.

BU GELİŞMELER KARŞISINDA NE YAPILMALIDIR?

Öncelikle şu kesinlikle bilinmelidir ki, devrimciler, hiçbir zaman bugünkü gibi bir hükümet yerine bir açık faşist yönetimin gelmesini savunmazlar. Bu veya benzeri başka hükümetlerin bir faşist darbe ile devrilerek yerine şu veya bu şekilde faşist bir hükümetin getirilmesini asla savunmazlar. Tam tersine, açık faşist bir rejimin getirilmesi tehlikelerine karşı en kararlı bir şekilde mücadele edenler, devrimci güçlerdir. 20 Mart sonrasında, ilerici geçinen bazı yazarlar ve kişiler devrimci güçlerin bu hükümetin yıkılarak yerine faşist bir hükümetin kurulmasını savunduklarını iddia etmişlerdir. Devrimcileri "faşizm gelirse halk ezilir, daha iyi bilinçlenir" şeklinde düşünen kişiler olarak göstermeye çalışmışlardır. Bunun aptalca bir yalan olduğunu söylemeye bile gerek yoktur. Hiç bir devrimci de böyle aptalca şeyler düşünmez. Böylesi aptalca saçmalıkları devrimcilere maletmeye çalışanlar da sadece devrimcileri karalamak isteyen maksatlı kişiler olabilir.

Anti-faşist halk güçlerinin faşizme karşı aktif direnişlerinin bir açık faşist yönetimin getirilmesine neden olacağı iddiası da tamamen tutarsız bir iddiadır. Faşizm, her zaman kendine karşı yeterli bir şekilde direnilmediği için başarıya ulaşır; yoksa aktif bir şekilde direnildiği için değil! Aslında bu iddia faşizmin gelmesine komünistlerin, işçi sınıfının mücadelesinin neden olduğunu ileri süren geleneksel sosyal demokrat safsa-

ZAFER, EMEKÇİ HALKIN FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DEVRİMCİ SAVAŞININ OLACAKTIR!

tanın bir tekrarından başka bir şey değildir. Evet, doğru, faşizm, işçi sınıfının ve emekçi halkların devrimci mücadelesine karşı büyük burjuvazinin basvurduğu bir çaredir. Ama, buradan kalkarak, faşizmi önlemek icin isci sınıfının ve emekçi halkın mücadele etmemesini istemek, tam da "okullar olmasa milli eğitimi ne güzel idare edeceğini" söyleyen eski Maarif Bakanının durumuna düşmek demektir: Faşizmi önlemek için işçiler azgınca sömürülmeye karşı, öğrencilerin beşer onar vurulup öldürülmesine karşı ses çıkarmayacaklar, okullarda siyasi tartışmalar yapılmayacak, duvarlara yazı ve afişler asılmayacak, vb.! Böyle bir şeyi, düşünce diye savunmak herhalde olanaksızdır!

Peki, halk faşist saldırılara karşı kime güvenecektir? Azgın faşist saldırganlardan kim koruyacaktır? Ecevit, bunun hükümete ve devletin "tarafsız"(!) güvenlik kuvvetlerine bırakılmasını istiyor. Hangi tarafsız güvenlik kuvvetine? İstanbul Üniversitesi'nden çıkan öğrencileri faşistlere katlettiren ve onların kayıplara karışmasını temin eden güvenlik kuvvetlerine mi? Bugün, Ecevit'in ve İrfan Özaydınlı'nın bile güvenemediği bilinen güvenlik kuvvetlerine mi?

Bugün, anti-faşist halk güçlerinin aktif ve devrimci bir savunma çizgisinden uzaklaşmalarını istemek, halkın faşizme teslim olmalarını istemekten başka bir şey değildir. Bekleyelim, hükümet güvenlik kuvvetlerini tarafsızlaştıracak, her şey düzelecek demek de, olmayacak duaya amin demekten başka bir şey değildir. Ecevit bugün tuhaf bir şekilde, kitleleri pasiflik içinde beklemeye çağırmaktadır. Fasizmin elde etmek istediği tam da budur. Faşizmin korkulu rüyası, halk güçlerinin kararlı, bilinçli bir savaş azmidir. Bu direniş ne kadar güçlü ve sağlam olursa faşizmin saldırı tertip ve provokasyonları, tuzakları bozguna uğratılabilir, faşist güçlerin alçakça saldırıları püskürtülebilir.

Eğer Ecevit hükümeti, bir açık faşist dikta alternatifine ciddi olarak inanıyorsa, buna karşı direnmeyi düşünüyorsa, güvenebilecek yegane gücün, bu anti-faşist halk güçlerinin savaş azmi, kararlılığı ve direniş gücünden başka bir şey olmadığını anlamalıdır. Bu konuda, bugün isteklerini yerine getirmekte olduğu egemen güçlerden bir fayda göremeyeceğini, halk güçlerinden tecrit olmuş bir hükümetin, faşist güçler tarafından kolayca altedilebileceğini kavramalıdır...

Bugün, içinde bulunduğumuz koşullarda faşist güçler hemen bir faşist darbe tezgahlama olanağına sahip değillerdir. Bu kısa vadede, böyle bir askeri faşist darbe veya faşist bir sivil darbe için koşullar elverişli değildir. Faşist güçler bu bakımdan, zaman kazanmak, mevzilerini korumak, hükümeti tehdit ve gözdağı ile gerileterek sol güçlerin üzerine sürmek, ona halkın direniş güçlerini ezdirmeye, yıprattırmaya çalışmak ve inisiyatifi ele geçirmek peşindedir. Hükümetin, Ecevit'in ve İçişleri Bakanının faşistlerin yaygaraları karşısındaki her türlü tereddütlü, yalpalayan şaşkın tutumları faşistlere hizmet etmektedir. Faşist güçler bir kurtarılmış bölge, ihtilal provası, sol anarşi sorununu yaygara ile gündeme getiriyorlar, hükümet hemen kendilerinin ne kadar tarafsız, sağa da sola da karşı kişiler olduğunu ispat etmeye koyuluyor. Onların her şaşkınlığı ve tereddütü faşist güçlere cesaret vermekte, inisiyatifin giderek faşist güçlerin eline geçmesine neden olmaktadır. Faşist propoganda ve yaygaranın etkisine kapılınarak asla şaşkınlığa ve tereddüde düşülmemelidir.

Faşist yalan ve demagojiler açığa çıkarılmalı, deşifre edilmeli ve fasizmin üzerine kararlı bir şekilde gidilmelidir.

Bugün devletin güvenlik ve istihbarat örgütleri içerisindeki faşist güçlerin etkisi belirleyicidir. Kontr-gerilla ve MİT gibi faşist provokasyon ve saldırı teşkilatları mutlaka dağıtılmalıdır. Bu güçler varlıklarını korudukları sürece, bu hükümete karşı faşist bir hükümet darbesi alternatifi ve ortamı daima canlı kalacaktır. Bu güçleri yok farzederek, onlarla uzlaşarak ve üstlerini örterek, onların sırtını sıvazlayarak bir açık faşist dikta tehlikesi bertaraf edilemez.

Ecevit hükümeti, devrimcilere ve anti-faşist halk güçlerine karşı, sözde "asayişi sağlama, anarşiyi önleme" adına girişeceği her uygulama ve girişimin, her "operasyon"un, sadece ve sadece faşistlere yardım etme anlamına geleceğini, faşist güçlerin sadece halka ve devrimcilere değil bu hükümete de yönelecek olan tertip ve tuzaklarına yardım edeceğini çok iyi bilmelidir.

BUGÜN BÜTÜN DEVRİMCİ GÜÇLER FAŞİZME KARŞI TUTARLI ve AKTİF BİR SAVUNMA ÇİZGİSİNİ KARARLILIKLA SÜRDÜRMELİDİRLER

Bugün içinde bulunduğumuz koşullarda devrimci halk güçleri, iktidarı alacak demokratik halk iktidarını kuracak ve tüm faşist güçleri yok edecek bir aşamada değillerdir. Bu yüzden, bu günkü koşullarda doğru bir mücadele çizgisi, tutarlı ve aktif bir SAVUNMA çizgisidir.

Bugün faşist güçler, halkın direniş gücünü ve demokratik örgütlerini, direniş mevzilerini Ecevit hükümetine dağıttırmaya ve faşist örgütleri muhafaza edip güçlendirmeye ve giderek bu hükümeti devirerek yerine faşist bir hükümet oluşturmaya yönelik bir hat izliyorlar.

Devrimciler, bu somut koşullara uygun bir mücadele çizgisi izlemelidirler. Doğru bir mücadele çizgisi, faşizmin taktik siyasetlerini boşa çıkaracak bir nitelikte olmalıdır.

Faşizme karşı doğru bir mücadele çizgisi açık faşizme geçiş eğilimlerinin gündeme getirildiği durumlarda, bu eğilime karşı mücadeleyi ve buna uygun taktikleri gündeme getirir.

Devrimciler, faşist güçlerin eylem çizgisini doğru kavramak zorundadırlar. Ancak bu şekilde faşizme karşı tutarlı ve doğru bir eylem çizgisi izlenebilir. Bugün faşist terör ve demagojinin yöneldiği şey nedir? Kitle katliamları, ilerici yurtsever kişilerin öldürülmesi, evlerin ve işyerlerinin bombalanması, rastgele, kalabalıkların içine bombalar atılması, vb... Faşist saldırılar genel olarak kitle pasifikasyonuna ve şekilsiz bir siyasal kargaşa ve siyasal kaos yaratmaya yöneliktir. Hürriyet'in ve diğer faşist yalan makinalarının gayretleri de bunu tamamlamaya çalışmaktadır. Bu yalan, tertip ve provokasyonlarla en kararlı devrimci unsurları halktan tecrit etmeye, devrimcileri halk yığınları indinde karalamaya çalışmaktadırlar.

Bu durumda, devrimci eylemler; siyasi sonuçları bakımından halkın açıkça anlayabileceği, siyasal kaos ve kargaşayı artırmaya yönelik olmayacak olan, kitlelerin yıldırılması ve genel kitle pasifikasyonuna yardımcı olmayacak bir nitelik taşımak zorundadır. Siyasi sonuçları halk güçlerinin yararına olmayan, faşist güçlerin amaçlarına hizmet eden eylemler kesinlikle devrimci eylemler değildir. Siyasi bakımdan hedef şaşırtıcı, faşist demagojiye fırsat verici olan, her şeyden önemlisi, halkın yararına mı yoksa faşist güçlerin yararına mı olduğu seçilemeyen davranış ve eylemlerden kesinlikle kaçınılmalıdır. Faşist güçlerin genel kitle pasifikasyonu ve siyasal kaos yaratmaya yönelik eylemleriyle hiç bir bakımdan karıştırılamayacak kadar açık ve anlaşılır bir eylem çizgisi izlenmelidir.

Bu doğrultudaki faşist tertip ve provokasyonlar en açık ve geniş bir şekilde derhal açığa çıkarılmalı, deşifre edilmelidir.

Bu gün faşist çeteler örgütlü ve silahlı, halkımız ise örgütsüz ve silahsızdır. Devrimciler faşizme karşı mücadelesinde halkın önderleri olacaklarsa, halkın faşizme karşı savaş azmini yükseltmeli, birlik ve dayanışma ruhunu yaratıp geliştirmelidirler. Bu yolla faşistlerin ölüm kusan silahları ellerinden alınabilecektir.

Faşist terörün kırılması ve etkisizleştirilmesi mücadelesinde mümkün olduğunca çok insan örgütlendirilerek eyleme sokulmalıdır. Bu mücadele direniş komitelerinin bünyesinde kalıcı bir hale getirilmelidir.

Söylemeye bile gerek yoktur ki, faşizme karşı direniş mücadelesi, faşist saldırıları karşılayabilecek ve defedebilecek özellikleri içinde taşımalı, bu faşist saldırıları defetmeye elverişli olmalıdır. Bu konuda, azgın faşist saldırılar karşısındaki emekçi halk güçlerinin direniş eylemlerinin anayasa ve yasaya uygunluğunu ve kullanılacak araçların niteliğini tartışma konusu etmek; azgın bir hayvana karşı canını savunmaya uğraşan bir insanın ceketinin yırtık olmasının adabı muaşeret kurallarına uygun olup olmadığının tartışılması kadar saçma ve anlamsız bir şeydir.

Devrimci güçler bugün faşist güçlere karşı tam bir MEŞRU SAVUNMA durumundadırlar.

Devrimci bir savunma anlayışı pasif değil aktif bir savunma anlayışıdır. Aktif bir savunma anlayışı, mevcut koşullara uygun olarak dikkatli ve doğru bir şekilde kavranmalı, faşizme karşı tutarlı bir savunma çizgisi, bütün anti-faşist halk güçlerinin anti-faşist direnişini örgütleyecek bir şekilde kararlılıkla sürdürülmelidir.

ZAFER, EMEKÇİ HALKIN FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DEVRİMCİ SAVAŞININ OLACAKTIR!

Yaşasın şanlı 20 Mart direnişimiz!

Bir yandan kamuoyunu ve ortalığı bulandırmak, devrimcileri halktan tecrit etmek amacını taşıyan faşist tertip ve provokasyonlar sürerken, diğer yandan bu bulanıklık ortamı içinde faşist güçlerin devrimci halk güçlerine yönelik kanlı saldırıları şiddetini artırarak yoğunlaşmaktadır. Egemen sınıfların "büyük basın"ının "anarşi" haberleriyle dolu olduğu geçen hafta sonunda, faşist güçler şimdiye değin üniversite gençliğine yönelen en büyük saldırıyı gerçekleştirdiler.

İstanbul Üniversitesi 1 Mart'ta yeniden öğretime açıldıktan sonra devrimci öğrenciler Merkez Binadaki faşist işgali kırmak için her gün düzenli olarak okula gitmekteydiler. Giderek tecrit olduklarını gören faşistler ise kendilerinden olmayan herkese ölüm tehditleri savuruyorlardı. Faşistlerin bu tür bir saldırı eylemini gerçekleştirmeleri beklenir olmuştu. Çünkü benzeri durumlarda benzeri olaylar ODTÜ'de, Yüksel̇iş'te de tekrarlanmıştı. Hatta, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne olaydan sekiz gün önce bizzat Üniversite'de görevli bir polis tarafından faşistlerin muhtemel bir saldırısına ilişkin resmi bir ihbar yapılmış. Bugünlerde Pol-Der tarafından açıklanan ve İçişleri Bakanlığı'nın da doğruladığı bu ihbarın değerlendirilmesini, güvenlik kuvvetleri içinde kurumlaşmış faşist güçler engellemiştir.

Faşist katliama karşı yüzbinlerce işçi ayağa kalktı. Ankara'dan İstanbul'a, Çeltek'ten, İstanbul'a adeta bütün Türkiye'de hayatı durdurarak "DÖKÜLEN KANLARIN HESABINI BİZ SORACAĞIZ" dediler.

16 Mart günü İstanbul Üniversitesi Merkez Binadaki, Hukuk, İktisat ve Eczacılık Fakültelerinden toplu halde çıkan devrimci öğrencilerin üstüne önce tahrip gücü çok yüksek bir bomba atılmış, daha sonra öğrenciler otomatik silahlarla taranmıştır. Bütün bunlar güpegündüz, öğle vakti İstanbul'un ortasında herkesin gözü önünde olmuştur. Olay yerindeki toplum polisleri ise saldırıya seyirci kalmışlar, saldırıyı gerçekleştiren profesyonel saldırganlar hiç bir iz bırakmadan kaybolmuşlardır.

Kontr-gerilla'da eğitilmiş kişilerin gerçekleştirdiği bu profesyonel saldırı sonucunda 7 kişi ölmüş, 40'ı ağır olmak üzere yüzlerce öğrenci yaralanmıştır.

ŞANLI 20 MART "FAŞİZME İHTAR!" DİRENİŞİ TÜM FAŞİST GÜÇLERİN YÜREĞİNE KORKU SALMIŞ VE EMEKÇİ HALKLARIMIZIN ANTİ-FAŞİST DEVRİMCİ MÜCADELESİNİ YÜKSELTMİŞTİR

İnsan olan herkesin nefretle karşıladığı bu vahşi katliam sonrasında, İstanbul Üniversitesi'nin demokrat, yurtsever, ilerici, devrimci öğrencileri Merkez Binayı işgal etmişlerdir. Üniversite yönetimi ise tam da faşist güçlerin istediklerini yaparak olay günü İstanbul Üniversitesi'ni süresiz olarak öğretime kapamıştır. Devrimci gençlik bu karara rağmen Üniversite'yi boşaltmamış, olay üzerine İçişleri Bakanı Özaydınlı ve İstanbul Valisi başta olmak üzere tüm yetkililerden gençliğin can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanmasını talep etmiş ve bunun da okulları kapatarak ve "sağa da sola da karşıyız" anlayışıyla değil, faşist saldırganlara ve gizli açık faşist güçlerin üzerine üzerine giderek gerçekleşebileceğini bildirmiştir.

Bu katliam bütün demokratik örgüt ve güçlerin tepkisini çekmiş, ertesi gün yurt çapında olay gösterilerle protesto edilmiştir. 17 Mart günü çeşitli demokratik örgüt ve sendika temsilcileri, İstanbul'un diğer yüksek ve orta öğrenim kurumlarından öğrenciler, işgalin sürdüğü Merkez binaya gelmişlerdir. Daha sonra, onbinler Merkez Binadan başlayan ve Sirkeci'de sona eren dev bir anti-faşist protesto gösterisiyle cenazeleri kaldırmışlardır. Cenaze töreni sırasında onbinler faşizme karşı nefretlerin haykırmışlar, "bu kan denizinin ufkunda kızıl bir güneş doğacak" şiarıyla tüm faşist güçlerin yüreğine korku salmışlardır.

Ankara'da tüm üniversite ve orta öğrenim öğrencileri boykotlar ve yürüyüşler yaparak, bir çok yerde yolları kapayarak olayın en geniş kamuoyu tarafından duyulmasını ve kavranmasını sağlamışlardır. İzmir'de binlerce öğrenci İzmir-Ankara yolunu trafiğe kapatırken, Türkiye'nin diğer bir çok yerinde de boykotlar ve yürüyüşler yapılmıştır.

Bu arada DİSK hem son katliamı protesto etmek, hem de "faşist yuvaların dağıtılmasını sağlamak" için 20 Mart günü saat 8:00 ile 10:00 arasında iş bırakma eylemine karar vermiş, Türk-İş, Türk-İş'e bağlı sendikalar ve bunların üyeleri başta olmak üzere, tüm yurtseverleri ve demokratik kuruluşları bu eyleme katılmaya çağırmıştır. 20 Mart pazartesi günü başta İzmir, Ankara, İstanbul olmak üzere bir çok büyük kentte DİSK'e bağlı sendikaların üyeleri bir çok yerde üretimi durdurmuşlardır. Genel-İş'e bağlı hizmetliler çeşitli araçlarla yolları kapatmışlardır. TÖB-DER üyesi öğretmenler derslere girmeyerek, direnişin Türkiye'nin ücra köşelerinde, ilçelerinde, köylerinde yankılanmasını sağlamışlardır. Büyük kentler başta olmak üzere bir çok kentte ve ilçede öğrenci gençlik derslere girmeyerek, yürüyüşler, korsan gösteriler düzenleyerek işçilerin, öğretmenlerin yanında yer almışlardır. Bir çok kentte memurlar, mühendisler, teknik elemanlar, doktorlar, avukatlar, öğretim üyeleri çeşitli eylemlerle direnişe katılmışlardır. Kısacası bütün Türkiye, üretim birimleriyle, eğitim kurumlarıyla, devlet daireleriyle, sağlık kurumlarıyla, caddeleriyle ve sokaklarıyla bütün Türkiye emekçi halk kitlelerinin oluşturduğu, faşizme karşı etten ve kemikten bir direniş kalesi olmuştur.

Bu arada saat 9:30'a doğru devlet güvenlik kuvvetleri direnişe müdahale edince, devrimciler halkımızla birlikte bu müdahaleye aktif bir biçimde karşı koymuşlardır. Tandoğan'da devrimcilere polislerle birlikte faşistlerde saldırınca birbirlikte faşistler de saldırınca birden meydan kızıl bir alevle tutuşmuştur. Anıttepe'de lise öğrencileri kendilerine saldıran polislere karşı direnirken, polislere apartmanlardan kadınlar saksı, inşaatlardan işçiler tuğla atmışlardır. Benzeri aktif direnişler sokak sokak, cadde cadde yaşanmıştır. Ankara iki saat boyunca faşizme karşı nefret sloganları ve mücadele yeminleriyle çınlamıştır.

Direniş sivil ve resmi tüm faşist güçleri dehşet içine düşürmüştür. Oligarşi, onların her renkten sözcüleri ve faşist köpekleri direniş sonrasında hep bir ağızdan "yasa dışı eylemler, anarşi yükseliyor" şarkısını bir koro halinde söylemeye başlamışlardır.

Ecevit direnişi yasa dışı olarak nitelemiş, bu eyleme katılanlar hakkında "gereğinin yapılacağını" açıklamış ve kendi solundaki tüm ilerici, demokrat, yurtsever, devrimci güçlere "benim hiç kimseye ödeyecek diyetim yok" diyerek karşı çıkmıştır. Ecevit ve partisi bu konuda yalnız değildir. Küçük burjuva radikalleri ve reformistleri, "devrimci", "solcu" bilinen gazeteler ve "kafası karışmış" yazarlar, "eylem yapmayın, uslu durun, sadece hükümeti destekleyin, yoksa faşizm gelir" korkutmacasıyla direnişin karşısında yer almışlardır. Bu durumdan memnun olanlar ise sadece egemen sınıflar ve faşist güçlerdir. Faşist çevreler ve yayın organları "kızıl anarşi" yaygaralarıyla "Ecevit nihayet bizim söylediğimizi anladı, doğru yola geldi, yasa dışı eylemlere karşı çıktığı sürece kendisini destekliyoruz; solcuların, kışkırttığı bu yasa dışı eylemleri ezmeli" diye yayın yapmaya başlamışlar, "sıkıyönetim" talebini öne sürmüşlerdir. Reformistlerin bu tepkisini ("daha da, daha da" çığlıklarıyla) alkışlayan sadece faşistlerdir. Reformistler halkın faşizme karşı direnişinin önüne çıkmakla kimlerin saflarına geçtiklerini bugün iyi değerlendirmek durumundadırlar.

Aslında Ecevit anti-faşist güçlere "benim size ödeyecek diyetim yok" diyerek ve onların karşısına çıkarak kendisini hükümet yapan oligarşiye olan diyetini ödemektedir.

Reformistler, "eylemsiz kalın ve hükümeti koşulsuz destekleyin, yoksa üzerinize gitmek zorunda kalırız" benzeri öneri ve tehditlerle, ne denli yanlış hedefler gösterirlerse göstersinler; faşist güçler ne denli "kızıl anarşi" yaygarası kopartırlarsa kopartsınlar, tüm emekçiler kendi doğru bildikleri yolda ilerleyecekler ve daha nice 20 Mart direnişleriyle devrimci mücadele bayrağını yükselteceklerdir.

İstanbul Üniversitesi'ndeki faşistlerin kanlı katliamı bütün anti-faşist güçlerin büyük tepkisini doğurdu. Onbinlerce devrimci öğrenci Merkez Binayı işgal ederek sabaha kadar devrimci marşlar söyledi. Ertesi gün onbinlerce kişinin katıldığı dev bir anti-faşist gösteri ile, şehit kardeşlerimizi selamlamışlardır.

Faşist katliamın hemen arkasından, bütün Türkiye'de olay protesto edildi. 17 Mart'ta Ankara'da onbinlerce devrimci öğrenci dev bir gösteri yürüyüşü düzenledi ve faşizme karşı savaş sloganları bütün Ankara sokaklarını çınlattı.

İşçiler, memurlar, analar, bacılar, öğrenciler... Yüzbinlerce emekçi, şanlı 20 Mart direnişini gerçekleştirdi... Hayatı yaratan kollarla birlikte, bütün Türkiye'de hayat da durdu... Faşizme karşı savaş sloganlarımız faşistlerin yüreğine korku saldı.

Ümraniye olayının düşündürdükleri

Mart ayı ülkemizde önemli siyasi gelişmelere sahne oldu. Karşı-devrim güçleri emekçi halka karşı karanlık tertip ve saldırılar, katliamlar düzenlediler ve bu olaylarda yarattıkları ortam içinde, halktan yana geçinen Ecevit hükümetini halk güçlerine karşı saldırıya geçirdiler.

Bu gelişmeler içinde İstanbul Üniversitesi'ndeki faşistlerin bombalı silahlı bir saldırıyla gerçekleştirdikleri katliam olayı ve tam o sırada ortaya çıkartılan Ümraniye olayı önemli bir yer tuttu. Faşistlerin kanlı katliamı yurt sathında büyük bir anti-faşist direnme dalgası yaratmış ve bütün halkın şiddetli bir tepkisine yol açmıştır. Tam bu sırada meydana gelen Ümraniye'de beş işçinin kurşuna dizilmesi olayı ortaya çıkartılmış ve bu olay etrafında korkunç bir demagojik propaganda sürdürülerek siyasi ortam tam da faşistlerin istedikleri şekilde bulanıklaştırılmıştır. Faşistlerin kanlı katliamları ortada apaçık duruyorken, bu "esrarengiz" olay, kamuoyunu günlerce meşgul edecek şekilde faşistlerin demagojilerine malzeme sağlamıştır; gerek 1 Mayıs mahallesi halkının gerekse diğer bütün yoksul gecekondu bölgeleri halkının mücadelesine karşı, karşı devrim güçlerinin alçakça saldırılar yöneltmelerine de fırsat yaratılmıştır.

Bu, sözde "esrarengiz" kurşuna dizme olayının devrimci bir eylem olmadığına, sadece halk düşmanı güçlere hizmet eden, tertip muhsulü bir olay olduğuna hiç şüphe yoktur. Bu, olayın niteliği, yöneldiği kişiler ve siyasi sonuçları bakımından tereddüte yer bırakmayacak kadar ortada olan bir şeydir.

Buna rağmen, bu olay nedeniyle karşı devrim güçlerinin bütün halkı etkileyebilen bir demagojik propaganda yürütebilmeleri özellikle içinde bulunduğumuz günlerde, bu gibi tertip ve provokasyonlara karşı, devrimci güçlerin tutarlı bir anti-faşist savunma çizgisine son derece dikkatli bir şekilde uymasının gerekliliğini bir kere daha ortaya koymaktadır; devrimci ve aktif bir savunma çizgisinin, savunma sınırlarını aşacak ve bulanıklaştıracak, belirsizleştirecek şekilde kavranılmaması gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Kimileri Ümraniye olayını vesile ederek, bu olayı sözde bir öncü savaşı eylemi imiş gibi göstermeye çalışarak, devrimci bir silahlı mücadele anlayışına "bireysel terörizm" suçlamaları yöneltmeye çalışmaktadırlar. Bu ve benzeri nitelikteki olayların ne öncü savaşı ile ve ne de başkaca herhangi devrimci bir silahlı mücadele anlayışı ile hiç bir ilgisi olamaz. Öncü savaşı biçimi, niteliği, hedefleri ve siyasi sonuçlarıyla bir bütün olarak devrimci bir mücadele anlayışıdır.

Halk güçlerinin zararına sonuçlar yaratacak olan, karşı devrim güçlerinin işine yarayan hedef şayırtan ve halkın bilincini karartan bu ve benzeri olayların devrimci bir silahlı mücadele ile ve de onun özgül bir biçimi olan ve bireysel terörizmle alakası olmayan öncü savaşı kavramı ile uzaktan yakından ilgisinin olmadığı kesinlikle bilinmelidir.

DEVRİMCİ YOL
Sahibi: Mehmet YAZICI ● Sorumlu Müdürü: Yaşathak ARSLAN
Yazışma adresi: P.K. 383 Kızılay/ANKARA ● Baskı: EM-AŞ